

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud: V. Pădurari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, E. Grumeza, D. Pușca)

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Gogu Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria mun. Bălți împotriva Societății pe Acțiuni „Flamingo-96”, intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală „Aprovizionare”, Oficiul Cadastral Teritorial mun. Bălți cu privire la radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil,

împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2012, Primăria mun. Bălți a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Flamingo-96”, intervenienți accesorii ÎM „Aprovizionare”, Oficiul Cadastral Teritorial mun. Bălți solicitând radierea dreptului de proprietate asupra clădirii din str. xxxxx și recunoașterea dreptului de proprietate asupra clădirii din str. xxxxx, după administrația publică locală.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, prin cererea din 24 noiembrie 2011 secția proprietate municipală și relații funciare a Primăriei s-a adresat către Oficiul Cadastral Teritorial mun. Bălți cu solicitarea de a înregistra dreptul de proprietate asupra imobilului cu număr cadastral xxxxx. Oficiul Cadastral Teritorial Bălți a refuzat să înregistreze dreptul de proprietate, menționând că imobilul dat este înregistrat după SA „Flamingo-96” în baza deciziei nr. 11 din 12 martie 1999.

Susține că, inițial în anul 1995 SA „Flamingo-96” a efectuat privatizarea obiectului din str. xxxxx, după care a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra acestui obiect după SA „Flamingo-96”. Ulterior, în anul 1997 SA „Flamingo-96” a pus problema transmiterii clădirii cantinei date cu scopul stingerii datoriilor formate față de bugetul local. Prin decizia nr. 12/18 din decembrie 1997 a Primăriei mun. Bălți a fost primit bunul la bilanțul Primăriei mun. Bălți în contul stingerii datoriilor

SA „Flamingo-96” față de bugetul local.

Menționează că, la data de 23 decembrie 1997 a fost întocmit procesul-verbal de primire predare a clădirii cantinei din str. Libertății, nr. 14, mun. Bălți, cu suprafața totală de 413,5 mp cu valoarea de bilanț de 292000 lei. Comisia instituită pentru primirea predarea obiectului a semnat actele de primire-predare a bunului.

Indică reclamantul că, ÎM „Aprovizionare”, a cărei funcții de bază constituia pregătirea produselor alimentare pentru copiii și bolnavii din mun. Bălți și neavând o bază proprie de a produce produse de patiserie pentru toate școlile municipiului, arenda din septembrie 1997 clădirea cantinei din str. Libertății, nr. 14, mun. Bălți, de la SA „Flamingo-96”. În baza deciziei nr.12/18 din 18 decembrie 1997 a Consiliului mun. Bălți, Primăria mun. Bălți a transmis bunul litigios în valoare de 292000 lei, de la balanța sa la balanța ÎM „Aprovizionare” cu drept de gestiune economică pentru exploatarea acesteia, luând în considerare și faptul că ÎM „Aprovizionare” a efectuat reparația acestei clădiri din cont propriu. Ca urmare, a fost întocmit actul de predare-primire a clădirii din xxxx de la balanța Primăriei mun. Bălți la balanța ÎM „Aprovizionare”.

Precizează că, imposibilitatea înregistrării bunurilor aflate în intravilanul municipiului, în proprietatea unității administrativ-teritoriale, în speță - clădirea cantinei din xxxxx, limitează dreptul de posesie, folosință și dispoziție asupra acesteia, îngrădind astfel dreptul de proprietate.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile din str. xxxxx (garaj) și xxxxx (construcție), după administrația publică locală (Vol.I, f.d 67).

Prin încheierea din 05 iulie 2013 a Judecătoriei Bălți s-a strămutat pentru examinare instanței de insolvență-Curtea de Apel Bălți cauza civilă la cererea de chemare de judecată depusă de Primăria mun. Bălți împotriva SA „Flamingo-96”, în proces de insolvență, intervenienți accesorii ÎM „Aprovizionare”, Oficiul Cadastral Teritorial mun. Bălți cu privire la radierea și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

La 19 martie 2014, Primăria mun. Bălți a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, solicitând rectificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile, prin radierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile din str. xxxxx (garaj) și xxxxx (construcție), înregistrat după SA „Flamingo-96” (Vol.II, f.d.76).

În motivarea cererii suplimentare s-a invocat că, la 20 mai 1999 SA „Flamingo-96” a înregistrat dreptul de proprietate asupra clădirilor din litigiu după sine în baza deciziei nr. 11 din 12 martie 1999, prin care s-a prelungit termenul de exploatare a construcțiilor menționate pe o perioadă de 1 (unu) an, iar documentul dat nu poate servi drept temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile. Conform art. 29 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, documentele prezentate pentru înregistrarea drepturilor trebuie să corespundă exigențelor prezentei legi și ale altor acte normative, iar conform alin. (3) al aceluiași articol documentele prezentate pentru înregistrarea drepturilor trebuie să identifice bunul imobil (să conțină descrierea lui) sau dreptul intabulat asupra căruia se cere a face înscrierea, să indice dreptul ce urmează a fi

înscris sau radiat, să conțină numele părților, semnăturile de rigoare, iar în cazurile stabilite de lege, să fie autentificate notarial și ștampilate. Astfel, este evident că actele care au servit drept temei de înregistrare a dreptului de proprietate asupra clădirii cantinei și asupra garajului după SA „Flamingo-96”, nu corespund cerințelor legale și nu conțin informații privind dreptul ce urmează a fi înscris. Cu toate acestea, în opinia sa, a fost comisă o greșală, consecințele căreia duc la încălcarea dreptului de proprietate a administrației publice locale asupra bunurilor din litigiu, fapt ce împiedică în folosința, dispunerea și posedarea proprietății.

Prin hotărârea din 09 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți a fost admisă cererea de chemare în judecată și a fost recunoscut dreptul de proprietate după Primăria mun. Bălți asupra clădirii cantinei cu xxxxx și asupra garajului cu număr cadastral xxxxx, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra acestor bunuri după SA „Flamingo-96”. Concomitent, a fost indicat că prezenta hotărâre servește drept temei de înregistrare a dreptului de proprietate după Primăria mun. Bălți în Registrul bunurilor imobile asupra clădirii cantinei cu număr cadastral xxxxx și asupra garajului cu număr cadastral xxxxx.

Prin decizia din 17 septembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SA „Flamingo-96”, a fost casată hotărârea din 09 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți și a fost trimisă cauza spre rejudecare la Judecătoria Bălți, ca fiind instanța competentă la examinarea acțiunii.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți s-a admis acțiunea depusă de Primăria mun. Bălți și s-a radiat din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra clădirii cantinei cu numărul cadastral xxxxx și asupra garajului cu numărul cadastral xxxxx, după SA „Flamingo-96”; s-a recunoscut dreptul de proprietate după Primăria mun. Bălți asupra clădirii cantinei cu numărul cadastral xxxxx și asupra garajului cu numărul cadastral xxxxx; s-a menționat că prezenta hotărâre servește drept temei de înregistrare a dreptului de proprietate după Primăria mun. Bălți în Registrul bunurilor imobile asupra clădirii cantinei cu număr cadastral xxxxx și asupra garajului cu număr cadastral xxxxx.

Prin decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul depus de lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu și s-a menținut hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți.

La 14 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (Vol. III, f.d. 89), lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 15 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Primăria mun. Bălți.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat eronat legea și a aplicat o lege ce nu trebuia a fi aplicată. Concluziile instanței de apel sunt ilegale, pătinoare, neobiective și vin în contradicție cu legislația și materialele cauzei.

Remarcă că, instanța de fond a stabilit cu certitudine că la 24 noiembrie 2011 Primăria mun. Bălți s-a adresat către Oficiul cadastral Teritorial Bălți cu o cerere privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și prin decizia registratorului Oficiul Cadastral Teritorial Bălți a fost respinsă cererea Primăriei mun. Bălți, din motiv că construcția asupra căreia se solicită înregistrarea dreptului

de proprietate a fost înregistrată în proprietatea SA „Flamingo-96”. Specifică că, însăși Primăria mun. Bălți, la cererea sa adresată Oficiului Cadastral Teritorial Bălți privind înregistrarea dreptului de proprietate, a anexat ca document translativ de proprietate, actul de predare-primire din 23 decembrie 1997 întocmit și semnat între SA „Flamingo-96” și ÎM „Aprovizionare”. Actul dat a fost întocmit între SA „Flamingo-96” și ÎM „Aprovizionare”, iar Primăria mun. Bălți nu a fost parte la acest act.

Opinează că, concluzia instanței de fond este neobiectivă și părtinitoare, or, în opinia instanței, un proprietar de bună credință cum ar fi Primăria mun. Bălți, după expirarea termenului de 14 ani, a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate și a aflat de la Oficiul Cadastral Teritorial că dreptul de proprietate asupra clădirilor date a fost înregistrat după acel proprietar de la care de fapt s-a solicitat trecerea dreptului de proprietate. Aceasta ipoteza a instanței nicidecum nu poate fi folosită și în cazul clădirii garajului cu număr cadastral xxxxx, deoarece Primăria mun. Bălți în cererea sa din 24 noiembrie 2011, adresată Oficiului Cadastral Teritorial, nu a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate asupra clădirii garajului, aceasta cerință fiind inventată de instanța. Astfel, concluzia instanței de fond în ceea ce ține de înaintarea acțiunii în interiorul termenului general de prescripție este total ilegală, nefondată și părtinitoare, neavând nici un suport probatoriu.

Precizează că, instanța de fond, cu referire la art.132 Cod civil al RSSM din 1964, nu a ținut cont de aliniatul 2, care prevede că dacă contractul de înstrăinare a lucrului trebuie să fie înregistrat, dreptul de proprietate ia naștere din momentul înregistrării.

Susține recurentul că, afirmațiile instanței de fond vin în contradicție cu legislația, deoarece Decizia Primăriei mun. Bălți nr.11 din 12 martie 1999 a fost emisă de către administrația publică locală ca urmare a executării punctului 2 și 3 al Hotărârii Guvernului RM nr. 450 din 10 aprilie 1998. În preambulul deciziei s-a indicat că bunul imobil aparține SA „Flamingo-96” în baza adeverinței Agenției Teritoriale Bălți a Ministerului Privatizării nr. 322 din 15 septembrie 1997. Pct. 3 al Hotărârii Guvernului RM nr.450 din 10 aprilie 1998 stipulează că comisiile de pe lângă organele administrației publice locale, în termen de o lună din ziua publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a listei menționate în punctul 1 al prezentei hotărâri, vor acumula propunerile, obiecțiile și pretențiile, înaintate de persoanele fizice și juridice, privind chestiunile ce țin de legalizarea drepturilor asupra obiectelor imobiliare în cauză și vor adopta decizii privind confirmarea drepturilor întreprinderilor și organizațiilor asupra obiectelor nominalizate, întocmind și eliberând, în termen de o lună, în numele organelor administrației publice locale, în cazul lipsei litigiilor, la cererea beneficiarului autorizația pentru exploatarea ulterioară a bunurilor imobiliare. Conform pct. 4 al Hotărârii Guvernului RM nr.450 din 10 aprilie 1998, organul cadastral a efectuat înregistrarea dreptului de proprietate, confirmând lipsa litigiilor privind dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, drept bază pentru înregistrare servind Decizia nr. 11 din 12 martie 1999, ce confirmă lipsa litigiilor la obiectele imobiliare în cauză.

Afirmă recurentul că, la momentul emiterii Deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 de către Primăria mun. Bălți, nu existau careva litigii ce țin de dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, fapt confirmat în pct. 1 al deciziei, ceea ce denotă că toate

litigiile ce țin de dreptul de proprietate au fost deja soluționate de părți, fapt confirmat prin semnarea deciziei. Or, conform art. 1333 alin.(1) Cod civil, tranzacția are între părți autoritatea lucrului judecat, iar argumentele invocate de Primăria mun. Bălți din acțiune se referă la niște documente emise anterior Deciziei nr. 11 din 12 martie 1999.

Consideră recurentul că, este nefondată și nu este probată concluzia instanței de fond precum că la cererea SA „Flamingo-96”, prin decizia Primăriei mun. Bălți nr.12/18 din 18 decembrie 1997, s-a decis trecerea bunurilor litigioase la bilanțul Primăriei în contul stingerii datoriilor SA „Flamingo-96” la bugetul local în suma de 292000 lei. Nu a fost anexat la materialele dosarului vreun act de predare-primire de la SA „Flamingo- 96” către Primăria mun. Bălți.

Declară că, sunt părtinitoare concluziile instanței de apel precum că în perioada de referință, anume ÎM „Aprovizionare” și-a exercitat dreptul de posesie și folosință asupra construcțiilor litigioase, care le-a luat la bilanțul contabil, a efectuat reparații și îmbunătățiri capitale, iar SA „Flamingo-96”, în pofida faptului că încă la 20 mai 1999 și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra acestora în registrul bunurilor imobile, a manifestat un total dezinteres față de acestea, nu a încasat plata chiriei și nu le-a revendicat din posesia reclamantului sau intervenientului accesoriu. Instanța afirmă că Primăria mun. Bălți și-a exercitat dreptul de posesie și folosință asupra construcțiilor litigioase (neînregistrând la Oficiul Cadastral Teritorial timp de 14 ani dreptul de proprietate), iar SA „Flamingo-96” a manifestat un total dezinteres față de aceste bunuri. La fel, este părtinitoare și ieșită din limitele cerințelor reclamantului concluzia instanței precum că SA „Flamingo-96” nu deține construcțiile litigioase la bilanțul contabil și precum că societatea le-a decontat din evidența contabilă și le-a transmis benevol Primăriei mun. Bălți și prin urmare nu mai este proprietarul construcțiilor. La materialele dosarului este anexată proba contrară și anume calculul impozitului pe bunurile imobiliare și extrasul privind obiectele impunerii cu impozitul pe bunurile imobile prezentat de Inspectoratul Fiscal de Stat Bălți, în care sunt enumerate, inclusiv și obiectele din str. xxxxx, cu număr cadastral xxxxx, cu valoarea de 841545 lei și din str. xxxxx, cu valoarea de 54135 lei. Este neobiectivă concluzia instanței de fond, neavând suport probatoriu, fiind bazată pe informația prezentată de secția financiară a Primăriei mun. Bălți (parte pe dosar) și nu poate fi considerată de bună credință, la dosar lipsesc anumite informații în acest sens, prezentate din baza de date a inspectoratului fiscal.

Menționează recurentul că, afirmațiile instanței de fond, menținute de instanța de apel, sunt părtinitoare, ilegale și depășesc limita cerințelor reclamantului, astfel după cum se expune instanța de fond la acel moment în vigoare era Codul Civil al RSSM, în redacția anului 1964 - care expres prevedea înregistrarea dreptului de proprietate la organul cadastral conform art. 132 alin.(1), (2), citat anterior. Art. 240 alin. (2) Cod civil prevede că contractul de înstrăinare a imobilului proprietate a persoanelor fizice și juridice trebuie să fie autentificat pe cale notarială și înregistrat în decurs de trei luni la biroul de inventariere tehnică.

La 07 noiembrie 2017, lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu a înregistrat un recurs suplimentar, invocând că instanța de apel nu a supus aprecierii probele prezentate la examinarea apelului și anexate la materialele cauzei, anume: -decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre

prelungirea termenului de exploatare a secției de instrumente cu suprafața de 251,5 mp; - decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a stației de transformatoare cu suprafața de 28,05 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a blocului administrativ cu suprafața de 113,7 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a depozitului cu suprafața de 32,2 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a punctului medical cu suprafața de 314,7 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a punctului de colectare cu suprafața de 200,6 mp; -decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a blocului administrativ cu suprafața de 259,8 mp; -decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a depozitului de materiale cu suprafața de 225,7 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a secției de compresoare cu suprafața de 79,5 mp; -decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a magazinului cu suprafața de 543,9 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a secției de reparații cu suprafața de 121,5 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a secției mecanice cu suprafața de 317,9 mp; decizia Primăriei mun. Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 despre prelungirea termenului de exploatare a depozitului cu suprafața de 332,7 mp. Or, în baza acestor decizii a fost înregistrat de Oficiul Cadastral Teritorial dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile, imobilele date fiind ulterior înstrăinate.

Opinează că, este nefondată și abuzivă concluzia instanței de apel precum că în temeiul deciziei Primăriei nr. 11 din 12 martie 1999 s-a dispus prelungirea termenului de exploatare a construcțiilor, dar nu legalizarea dreptului de proprietate a acestora.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 16 mai 2017, iar recursul a fost declarat la 14 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.III, f.d. 89).

Din materialele cauzei rezultă că decizia a fost expediată participanților la proces la 15 iunie 2017, conform scrisorii de însoțire (Vol.III, f.d.79) și a fost recepționată de recurent la 20 iunie 2017 (Vol.III, f.d. 81).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de către lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu la 14 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.III, f.d. 89), împotriva deciziei din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 29 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1),(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele cauzei și anume din extrasul din Registrul bunurilor imobile, datat cu 08 iunie 1999, rezultă că, după SA „Flamingo-96”, la 20 mai 1999, în baza deciziei nr. 11 din 12 martie 1999, a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra construcției cu număr cadastral xxxxx (Vol. I, f.d.3).

Prin hotărârea nr. 12/18 din 18 decembrie 1997 a Primăriei mun.Bălți s-a hotărât transmiterea clădirii cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, către Primăria mun.Bălți de la SA „Flamingo-96” în contul datoriei, gratuit, pentru transmiterea în exploatare ÎM „Aprovizionare” (Vol.I, f.d.8).

Conform actului din 23 decembrie 1997, semnat între SA „Flamingo-96” și ÎM „Aprovizionare”, s-a efectuat transmiterea de la balanță la balanță a clădirii cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, ce aparține SA „Flamingo-96”(Vol.I, f.d.5).

În baza actului de primire-predare, s-a efectuat primirea – predarea de la balanța municipiului Bălți la balanța ÎM „Aprovizionare”, conform hotărârii nr.12/18 din 18 decembrie 1997, a clădirii cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți (Vol.I, f.d.7).

Prin hotărârea nr. XVI din 25 iunie 1998 a Consiliului mun.Bălți „Cu privire la transmiterea la balanța ÎM „Aprovizionare” a clădirii și utilajului cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți”, s-a hotărât de a permite Primăriei mun.Bălți de a transmite la balanța ÎM „Aprovizionare” clădirea și utilajul cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, aflate la balanța Primăria mun.Bălți (Vol.I, f.d.6).

Prin cererea de chemare în judecată, inclusiv cea concretizată și cea suplimentară, Primăria mun. Bălți a solicitat radierea dreptului de proprietate asupra clădirii din str. Libertății, nr. 14, mun. Bălți, după SA „Flamingo-96”, recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile din str. xxxxx, cu numerele cadastrale xxxx (garaj) și 0300304.035.01 (construcție), după administrația publică locală, rectificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile, prin radierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile din str. Libertății, nr. 14, mun. Bălți, cu numerele cadastrale xxxxx (garaj) și xxxxxx (construcție), înregistrat după SA „Flamingo-96” (Vol. I, f.d.2, f.d.67, Vol.II, f.d.76).

Prin hotărârea din 15 decembrie 2016 a Judecătorei Bălți, menținută prin decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, s-a admis acțiunea depusă de Primăria mun. Bălți și s-a radiat din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra clădirii cantinei cu numărul cadastral 0300304.035.01 și asupra garajului cu numărul cadastral xxxxx, amplasate pe str. xxxxx, după SA „Flamingo-96”; s-a recunoscut dreptul de proprietate după Primăria mun. Bălți asupra clădirii cantinei cu numărul cadastral xxxxx și asupra garajului cu numărul cadastral xxxxx, amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți; s-a menționat că prezenta hotărâre servește drept temei de înregistrare a dreptului de proprietate după Primăria mun. Bălți în Registrul bunurilor imobile asupra clădirii cantinei cu număr cadastral xxxxx și asupra garajului cu număr cadastral xxxxx, amplasate pe str. xxxxx (Vol.III, f.d.26, 29-34, 74-78).

Colegiul relevă că, instanțele ierarhic inferioare pripit au concluzionat asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de Primăria mun.Bălți împotriva SA „Flamingo-96”, or, această constituie rezultatul unei examinări superficiale a

cauzei și arbitrare a suportului probatoriu, prin ce se impune casarea deciziei instanței de apel și rejudecarea cauzei în odine de apel.

Din textul deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 a comisiei cu privire la prelungirea termenului de exploatare a bunului imobil, se identifică că garajul, suprafața construcției de 61,8 mp, suprafața totală utilizabilă a clădirii cu un etaj-49,8 mp, din str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, supusă privatizării în anul 1995, aparține SA „Flamingo-96”, în baza certificatului Agenției Teritoriale Bălți de pe lângă Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr.322 din 15 septembrie 1997 (Vol.I, f.d.70).

La fel, textul deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 a comisiei cu privire la prelungirea termenului de exploatare a bunului imobil, denotă că partea administrativă și cantina, suprafața construcției de 306,0 mp, suprafața totală utilizabilă -399,5 mp, plus construcția cu două etaje și terasa, din str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, supusă privatizării în anul 1995, aparține SA „Flamingo-96”, în baza certificatului Agenției Teritoriale Bălți de pe lângă Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr.322 din 15 septembrie 1997 (Vol.I, f.d.71).

Prin decizia registratorului Oficiului Cadastral Teritorial Bălți, la cererea din 24 noiembrie 2011 a secției Proprietate municipală a Primăriei mun.Bălți, adresată Oficiului Cadastral Teritorial Bălți, privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilului cu număr cadastral xxxxx, amplasat în mun. Bălți, str. xxxxx, s-a respins, invocând faptul că clădirea de producere cu suprafața de 399, 5 mp, este înregistrat cu drept de proprietate după SA „Flamingo-96”, în baza deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 (Vol.I, f.d.83).

Colegiul notează că, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, înregistrarea dreptului de proprietate asupra clădirii cantinei și garajului, amplasate pe str. xxxxx, după SA „Flamingo-96” în baza deciziei Primăriei mun.Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 contravine prevederilor art. 28 alin.(1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998. Or, prin decizia Primăriei mun.Bălți nr. 11 din 12 martie 1999 s-a dispus prelungirea termenului de exploatare a construcțiilor și nu legalizarea dreptului de proprietate.

Conform art. 28 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, înregistrarea dreptului asupra bunului imobil se face în temeiul următoarelor documente: a) actele administrative emise de autoritățile publice abilitate în modul stabilit de legislație, în vigoare la data adoptării lor, precum și certificatele constatatoare emise în conformitate cu prevederile Legii nr.163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, în procedura de aprobare tacită; b) contractele asupra bunului imobil, încheiate conform legislației în vigoare la data adoptării lor; c) certificatele de succesiune; d) hotărârile instanței de judecată; e) procesele-verbale privind procurarea bunului imobil la licitație, întocmite de executorul judecătoresc și confirmate de către instanța de judecată, sau procesele-verbale de transmitere silită a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, întocmite de către executorul judecătoresc; e¹) procesele-verbale ale licitației, actele de ridicare a bunurilor imobile adjuocate și certificatele de achitare integrală, eliberate de lichidator, sau actele de ridicare a bunurilor imobile neadjuocate la licitație și certificatele de achitare integrală, eliberate de lichidator, ori actele de separare a bunului imobil din masa debitoare, întocmite de către administratorul de

insolvabilitate/lichidator, și actele ce confirmă dreptul real sau personal al persoanei care a solicitat separarea bunului imobil din masa debitoare; f) titlurile de autentificare a drepturilor deținătorului de teren și alte acte (adeverințe) privind drepturile asupra bunului imobil, eliberate de autoritățile publice abilitate, în modul stabilit de legislația în vigoare la data eliberării lor; g) alte documente privind nașterea sau transmiterea drepturilor asupra bunurilor imobile, eliberate conform legislației în vigoare la data nașterii sau transmiterii acestor drepturi.

La caz, Colegiul reiterează că dreptul de proprietate după SA „Flemingo-96” a fost înregistrat în baza deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 a Primăriei mun.Bălți, adică în baza actului administrativ emis de autoritatea publică locală.

În contextul dat, Colegiul menționează că instanțele ierarhic inferioare stabilind că înregistrarea dreptului de proprietate după SA „Flemingo-96” în baza unei decizii care nu ar fi act de drept, au omis aspectul precum că din textul deciziei respective bunurile imobile menționate au fost supuse privatizării în anul 1995 și aparțin SA „Flemingo-96”, în baza certificatului Agenției Teritoriale Bălți de pe lângă Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr.322 din 15 septembrie 1997.

Or, cel puțin instanțele ierarhic inferioare nu au argumentat această circumstanță, conform căreia s-ar fi stabilit că aceste bunuri deja aparțineau SA „Flemingo-96” în rezultatul procesului de privatizare.

Astfel, privatizarea în sensul art. 1 al Legii cu privire la privatizare nr. 627 din 04 iulie 1991 (în vigoare în perioada de referință-abrogată la 29 iunie 2007), este un proces de transmitere a bunurilor ce constituie domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, denumite în continuare bunurile statului sau ale unităților administrativ-teritoriale, în proprietate privată, prin modalitățile prevăzute de prezenta lege.

De altfel, în contextul art.2 al Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007 (Lege adoptată în rezultatul abrogării Legii cu privire la privatizare nr. 627 din 04 iulie 1991), deetatizarea proprietății publice reprezintă o activitate care include transmiterea patrimoniului public în proprietate privată în condițiile prezentei legi (privatizare), precum și transmiterea în concesiune, administrare fiduciară, transmiterea întreprinderilor de stat în proprietatea unităților administrativ-teritoriale, alte activități orientate spre diminuarea participării statului la administrarea proprietății.

În această ordine de idei, Colegiul reține că însăși esența noțiunii de privatizare nu a fost modificată, fiind același proces de trecere a proprietății publice în proprietate privată.

Conform părții introductive a deciziei nr.11 din 12 martie 1999, se indică expres că comisia a fost formată în baza Hotărârii Guvernului nr. 450 din 10 aprilie 1998 și Hotărârea Primăriei mun.Bălți nr. 45 din 18 ianuarie 1999 (Vol.I, f.d.70-71).

Conform pct. 1, 2 al Hotărârii Guvernului nr. 450 din 10 aprilie 1998 (în vigoare în perioada de referință), se obligă Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, în comun cu Agenția Națională pentru Geodezie, Cartografie și Cadastru, să întocmească și să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova lista obiectelor imobiliare incluse în componența întreprinderilor sau care au trecut procesul de privatizare în mod de sine stătător (inclusiv transformate în societăți pe

acțiuni) și nu dispun de documente ce ar confirma faptul înregistrării anterioare pentru asigurarea legalizării lor. Organele administrației publice locale vor organiza comisii pentru legalizarea drepturilor de proprietate asupra obiectelor imobiliare ce au trecut privatizarea, în componența cărora vor fi incluși reprezentanți ai: organului administrației publice locale (președintele), birourilor teritoriale de inventariere tehnică și agențiilor de privatizare (vicepreședinții), serviciilor de stat pentru reglementarea regimului proprietății funciare și cadastrului funciar general, organelor de arhitectură și urbanistică, serviciilor antiincendiară și sanitare.

Conform art. 3 al aceleiași Hotărâri de Guvern, Comisiile de pe lângă organele administrației publice locale, în termen de o lună din ziua publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a listei menționate în punctul 1 al prezentei hotărâri, vor acumula propunerile, obiecțiile și pretențiile, înaintate de persoanele fizice și juridice, privind chestiunile ce țin de legalizarea drepturilor asupra obiectelor imobiliare în cauză și vor adopta decizii privind confirmarea drepturilor întreprinderilor și organizațiilor asupra obiectelor nominalizate, întocmind și eliberând, în termen de o lună, în numele organelor administrației publice locale, în cazul lipsei litigiilor, la cererea beneficiarului (deținătorului), autorizația pentru exploatarea ulterioară a bunurilor imobiliare, precum și documentele, în baza cărora beneficiarii (proprietarii) obiectelor privatizate se folosesc de (posedă) sectoarele de teren pe care sunt amplasate aceste obiecte. În cazul existenței litigiilor apărute în legătură cu privatizarea (inclusiv litigiile referitoare la anularea dreptului de proprietate, examinate de către instanțele judiciare), președintele comisiei sau locțiitorii lui reprezintă interesele statului (inclusiv în instanțele judiciare).

În contextul dat, Colegiul apreciază a fi relevante și argumentele recurentului invocate în acest sens precum că la data adoptării deciziei nr. 11 din 12 martie 1999 de către Primăria mun.Bălți, nu s-a invocat existența anumitor litigii în privința bunurilor respective.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, textul deciziei respective atestă că Președintele Comisiei respective formate în baza Hotărârii de Guvern menționate, a fost viceprimarul Primăriei mun.Bălți, iar vicepreședintele a fost șeful Secției Juridice a Primăriei (Vol.I, f.d.70-71).

Astfel, la momentul respectiv, reprezentanții Primăriei mun.Bălți nu au invocat existența anumitor litigii în privința acestor bunuri, cu atât mai mult nu au pretins nici dreptul de proprietate.

Colegiul relevă că, în condițiile când reclamantul nu a fost de acord cu decizia registratorului privind respingerea cererii de înregistrare a dreptului de proprietate, ultima nu și-a valorificat dreptul de contestare a acesteia în ordinea contenciosului administrativ, or, cel puțin în materialele cauzei nu se identifică anumite acțiuni în acest sens, deoarece în condițiile Legii contenciosului administrativ, deciziile registratorului pot fi obiect al contenciosului administrativ.

În atare circumstanțe, Colegiul menționează că, instanțele de judecată la judecarea cauzei, aveau obligația de a stabili aceste circumstanțe, întru a determina la balanța cui se află bunul imobil în litigiu, este sau nu dat în chirie sau gestiune, în folosința sau gestiunea cui se află acest bunul imobil litigios.

Mai mult ca atât, dacă reclamantul pretinde că bunul imobil în litigiu a fost transmis în baza hotărârii nr. 12/18 din 18 decembrie 1997 a Primăriei mun. Bălți

prin care s-a decis transmiterea clădirii cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, către Primăria mun. Bălți de la SA „Flamingo-96” în contul datoriei, instanțele de judecată urmau a stabili care este soarta acestei hotărâri. Or, în condițiile când reclamantul pretinde recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil în litigiu, nu indică nimic referitor la hotărârea prin care clădirea cantinei ar fi fost transmisă Primăriei mun. Bălți de către SA „Flamingo-96” în contul stingerii datoriei.

De altfel, Colegiul reiterează că, la momentul adoptării deciziei din 12 martie 1999, în care s-a indicat că bunurile aparțin SA „Flamingo-96”, membrii Comisiei-reprezentanții Primăriei nu au invocat existența unui anumit drept cel puțin asupra unuia din bunuri.

Colegiul precizează că, instanțele de judecată urmau a determina la balanța cui se află bunurile litigioase, or, în condițiile legii acestea nu se pot afla concomitent la balanța mai multor persoane juridice sau cel puțin urma a stabili circumstanțele sau în baza căror acte bunurile imobile au fost transmise la balanța Primăriei mun. Bălți de la balanța SA „Flamingo-96” sau invers, or, conform materialelor cauzei se identifică acte de transmitere predare la balanța ÎM „Aprovizionare” atât de SA „Flamingo-96”, cât și Primăria mun. Bălți.

Un aspect ce urmează a fi verificat la rejudecarea cauzei, este și faptul că în contextul când Primăria mun. Bălți invocă că în baza hotărârii nr. 12/18 din 18 decembrie 1997 s-a decis transmiterea clădirii cantinei amplasate pe str. Libertății, nr.14, mun. Bălți, către Primăria mun. Bălți de la SA „Flamingo-96” în contul stingerii datoriei (Vol.I, f.d.8), hotărâre ce a stat și la baza transmiterii la balanța ÎM „Aprovizionare” în baza actului de predare –primire semnat între Primăria mun. Bălți și ÎM „Aprovizionare” (Vol.I, f.d.7) și tot la data de 23 decembrie 1997, după emiterea hotărârii invocate de către Primăria mun. Bălți, SA „Flamingo-96” transmite la balanța ÎM „Aprovizionare”, în baza aceleași hotărâri (Vol.I, f.d.5).

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează a determina cert cerințele înaintate, împotriva cui sunt îndreptate acestea și cercul existent al participanților la proces în raport cu pretențiile înaintate și statutul procesual a acestora, or, instanțele ierarhic inferioare au făcut referire la prevederile art. 504, 505 Cod civil –rectificarea înscrisurilor din registrul bunurilor imobile și dreptul de a cere rectificarea.

Un alt aspect ce urmează a fi luat în considerare la rejudecarea sunt și aprecierea înscrisurilor prezentate de către apelant, or, instanța de apel anexând deciziile Primăriei mun. Bălți datate cu 12 martie 1999, cu privire la prelungirea termenului de exploatare a unor încăperi, prezentate cu titlu de probe, ce în opinia recurentului, ar fi stat la baza înregistrării altor bunuri imobile, ulterior înstrăinate, urma a le supune aprecierii, în condițiile când instanțele de judecată au reținut că decizia nr. 11 din 12 martie 1999, ce a stat la baza înregistrării dreptului de proprietate după SA „Flamingo-96”, nu ar constitui act de drept în sensul art. 28 alin.(1) al Legii cadastrului bunurilor imobile.

La fel, instanțele de judecată nu au supus aprecierii argumentul pârâtului referitor la plata impozitelor pentru imobilul litigios, or, din extrasul prezentat SA „Flamingo-96” era înregistrat ca contribuabil la Inspectoratul Fiscal de Stat Bălți la 29 iunie 2012, pentru ce achita și impozite.

Or, în contextul prevederilor art. 373 Cod de procedură civilă enunțate *supra*,

instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

CtEDO notează că, deși articolul 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

La caz, argumentele invocate de recurent, în opinia sa, justifică solicitarea sa și respectiv că decizia ar fi fost emisă contrar prevederilor legale, ceea ce denotă că acest argument necesita un răspuns concret și cert.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Mai mult ca atât, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În cazul respingerii apelului, instanța de apel are obligația să expună în decizie concluzia cu privire la toate argumentele invocate de apelant, să întemeieze motivele în legătură cu care argumentele apelantului din cererea de apel au fost recunoscute ca neîntemeiate. Instanța de apel nu este în drept de a se limita la simpla constatare a netemeinicii apelului, deoarece astfel decizia nu poate fi calificată decât nemotivată.

În contextul dat, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 § 1 CEDO și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod incomplet, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de lichidatorul SA „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Igor Gogu și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Flamingo-96”, în proces de lichidare – Gogu Igor.

Se casează decizia din 16 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria mun. Bălți împotriva Societății pe Acțiuni „Flamingo-96”, intervenienți accesorii Întreprinderea Municipală „Aprovizionare”, Oficiul Cadastral Teritorial mun. Bălți cu privire la radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală